

Oponentní posudek bakalářské práce

Název bakalářské práce: Umělecká rezidence Mladá Boleslav

Autor: Jan Marek

Vedoucí práce: prof. Ing. Mgr. Akad. arch. Petr Hájek

Oponent: Ing. arch. Martin Stoss

Autor se zabýval návrhem multifunkční budovy jakožto hybridu kulturní instituce a prostorově dopravního spojení dvou zcela odlišných částí města Mladá Boleslav. Devatenácti patrová štíhlá budova je umístěna přímo vedle pískovcového masivu ostrohu starého města, avšak nedaleko rychle se rozrůstajících budov vývoje Škody Auto (motorové centrum, technický vývoj a tzv. Česana). Při patě budovy je přímo do skály zahlobený univerzální sál, v osmém podlaží vybíhá z věže spojovací můstek směrem na terén ostrohu.

Návrh je z hlediska architektury sebevědomým vstupem do nejasně definovaného prostředí centra Mladé Boleslavi, ve kterém chybí vize, jakým způsobem by se měl ubírat jeho další prostorový a kulturní vývoj. V našem středoevropském kontextu je forma věže určena významným stavbám, kulturní náplň navrhovaného objektu je tedy zcela jistě v pořádku. Svítící fasáda vertikály, navíc v blízkosti boleslavského hradu, může asi pro někoho představovat problematický aspekt návrhu. Na druhou stranu ale byla již většina středověkého podhradí zdemolována a nahrazena mohutnými stavbami bez větší estetické ambice. V daném místě by tedy, dle mého názoru, neměla být novostavba se soudobým výrazem předmětem sporu. Myslím si, že je zde umístěna dobře a byla by krásným doplňkem veduty města. Za mírně problematický aspekt návrhu považuji deklarované propojení jednotlivých částí města, tedy podhradí s technickým vývojem Škody Auto a historického centra města. Samotnou myšlenku propojení dvou oddělených městských částí pomocí budovy, tedy jakési zabití dvou much jednou ranou, považuji za inspirativní. Konkrétní řešení pomocí stíněného vnitřního schodiště a výtahu, kdy vnitřní vertikální komunikace jsou defacto deklarovány jako městské, není ale podle mě nejlepší možné. Propojení by mělo mít větší noblesu a měřítko tak, aby ho každý rád využíval. Multifunkční sál zahlobený do pískovcové skály bude krásný. Podsvětlená pororoštová podlaha nad vejčitým tvarem tunelu bude bezpochyby atraktivní. Uvítal bych, kdyby se autor alespoň rámcově zamyslel nad akustickým řešením sálu. Prvky regulující prostorovou akustiku budou totiž nutné a významným způsobem vstoupí do estetiky „jeskyně“.

Z technického hlediska je bakalářská práce zpracována komplexně a podrobně. Většinu řešení je možno označit za „standardní“, tedy využívající běžné detaily a materiály. Pro daný stupeň, bakalářské studium, jde o adekvátní a velmi solidní úroveň. Podrobnou rešerší práce jsem nenašel žádnou významnou technickou chybu. S otázkou je pro mě doplnění půdorysu věže o nosné železobetonové sloupy. Asi bych se osobně snažil navrhnout nosný systém bez nich. Je mi ale jasné, že by to mělo za následek zvětšení konstrukční výšky patra o nosná žebra. Z dalších drobností mohu jmenovat například pouze šest centimetrů tlusté betonové roznášecí desky s kari sítěmi v podlahách. Takto tenké betonové desky odmítají prováděcí firmy zhotovovat. Řešením je buď zvýšit tloušťku desky na minimálně osm centimetrů, nebo použít desku z jiného materiálu (cementový potěr s rozptýlenou výztuží, anhydrit apod.). Jako záložní zdroj elektrické energie je navržen plynový generátor. V projektu jsem nikde nenašel zmínku o bateriovém zdroji. Ten je ale nutný vždy z důvodu rychlosti náběhu během výpadku. Plynový UPS potřebuje desítky sekund, než je schopný dodávat požadovaný proud. Nevím, jaký byl důvod použití plynového generátoru, ale osobně bych se snažil využít pouze bateriového UPS. Zvláště, když vytápění budovy je řešeno pomocí tepelného čerpadla doplněného o elektrický kotel. Poslední drobnou výtka může být sklon schodišť uvnitř ateliérů pro hostující umělce. Ten se zdá být až příliš veliký.

Bakalářskou práci hodnotím jako zdařilou.

Navrhuji stupeň A.

V Praze, 6. 9. 2020

Ing. arch. Martin Stoss